

Súd: Okresný súd Dunajská Streda
Spisová značka: 19C/34/2019
Identifikačné číslo súdneho spisu: 2219203158
Dátum vydania rozhodnutia: 15. 01. 2021
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Peter Duman
ECLI: ECLI:SK:OSDS:2021:2219203158.4

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Dunajská Streda sudcom JUDr. Petrom Dumanom v sporovej veci žalobcu: Slovenská kancelária poisťovateľov, IČO: 36 062 235, Bajkalská 19B, Bratislava, zast.: JUDr. Ján Mišura, PhD., advokátska kancelária v Bratislave, proti žalovanej v 1. rade: D. D., nar. XX.XX.XXXX, trvale bytom T. XXX, P. Č.. T. - P. XXX, o 2.963,06 € s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalovaná v 1. rade je povinná do troch dní od právoplatnosti rozsudku zaplatiť žalobcovi 2.963,06 € s 5 %-ným ročným úrokom z omeškania od 18.01.2019 do zaplatenia.

II. Žalobcovi sa priznáva voči žalovanej v 1. rade nárok na náhradu 100 % trov konania.

odôvodnenie:

1. Žalobca sa žalobou došlou dňa 14.08.2019 domáhal voči žalovanej v 1. rade a žalovanému v 2. rade (označenému v platobnom rozkaze tun. súdu z 08.09.2019, č. k. 19C/34/2019-91) zaplatenia náhrady plnenia z garančného fondu vyplateného pozostalej poškodeného, ktorému dňa 12.07.2012 žalovaný v 2. rade ako vodič nepoisteného vozidla žalovanej v 1. rade spôsobil svojou jazdou ťažkú ujmu na zdraví s následkom smrti. Žalobca z garančného fondu uspokojil prostredníctvom svojho povereného člena regresný nárok Sociálnej poisťovne vzniknutý vyplatením dôchodkových dávok (vdovského dôchodku) pozostalej za obdobie od 08.07.2017 do 07.06.2018, čím na žalobcu prešiel nárok poškodeného voči žalovaným. Napriek výzve žalobcu zo 17.12.2018 však žalovaní túto sumu žalobcovi nezaplatili.

2. Žalovanej v 1. rade bola žaloba spolu s výzvou na vyjadrenie doručená s účinkami k 14.10.2020 postupom podľa § 116 ods. 2 Civilného sporového poriadku po márnom vykonaní všetkých úkonov potrebných na zistenie jej skutočného pobytu. Žalovaná v 1. rade na žalobu a výzvu nijako nereagovala.

3. Žalovaný v 2. rade sa k žalobe doručenej mu spolu s platobným rozkazom č. k. 19C/34/2019-91 do vlastných rúk dňa 17.10.2019 nevyjadril. Právoplatnosťou platobného rozkazu, ktorá nastala 05.11.2019, sa tak konanie voči žalovanému v 2. rade skončilo.

4. Súd na prejednanie veci v zostávajúcej časti voči žalovanej v 1. rade nariadil pojednávanie (§ 177 ods. 1 Civilného sporového poriadku; ďalej len „CSP“), na ktorom v neprítomnosti strán vykonal dokazovanie, vec právne posúdil a rozhodol.

A. Skutkový stav

5. Na základe skutkových tvrdení žalobcu, ktoré sa považujú za nesporné podľa § 151 CSP, v spojení s listinnými dôkazmi založenými v spise: relácia dopravnej polície (č. I. 10 až 28), žiadosť o náhradu

škody (č. I. 29 a 30), výzva (č. I. 31 a 32), oznámenie o poistnom plnení (č. I. 33 a 34), vyúčtovanie (č. I. 35 a 36), emaily (č. I. 37 až 54), výpis z účtu (č. I. 55), výzva na náhradu poistného plnenia (č. I. 56 a 57), obálka (č. I. 58 a 59), ustálil súd tento skutkový stav:

6. Dňa 12.07.2012 viedol žalovaný v 2. rade motorové vozidlo, ktorého držiteľom bola žalovaná v 1. rade, tak, že mu nevenoval dostatočnú pozornosť, čím zavinil dopravnú nehodu, dôsledkom ktorej bol vznik ťažkej ujmy na zdraví s následkom smrti poškodeného (Pavel Sako). Sociálna poisťovňa v období od 08.07.2017 do 07.06.2018 vyplatila pozostalej poškodeného (Ružena Saková) dôchodkové dávky v sume 2.963,06. (nesporné skutočnosti; policajná relácia, č. I. 10 až 28). Výzvou z 26.06.2018 Sociálna poisťovňa vyzvala žalovaných na úhradu škody, ktorá jej vznikla výplatou dôchodkových dávok (výzva, č. I. 31 a 32) a v rovnaký deň požiadala žalobcu o náhradu škody v tejto sume (žiadosť, č. I. 29 a 30). Žalobca poveril spoločnosť KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., spracovaním poistnej udalosti a nahradením škody poškodenému, ktorá 27.07.2018 vyplatila pozostalej poškodeného sumu 2.963,06 € (nesporná skutočnosť; vyúčtovanie, č. I. 35; oznámenie o poistnom plnení, č. I. 33). Dňa 13.12.2018 uhradil žalobca spoločnosti KOOOPERATIVA poisťovňa, a.s., rovnakú sumu (výpis z účtu, č. I. 55). Napriek výzve žalobcu zo 17.12.2018, uloženej na pošte 22.12.2018, však žalovaní túto sumu žalobcovi nezaplatili (výzvy s doručenkami, č. I. 56 až 63).

B. Právne posúdenie

7. Žalobca sa voči žalovaným domáha nahradenia plnenia, ktoré poskytla Sociálna poisťovňa pozostalej poškodeného z titulu náhrady škody, za ktorú zodpovedajú žalovaní. Svoj nárok vyvodzuje zo zákona č. 381/2001 Z. z. o povinnom zmluvnom poistení zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom do 31.12.2018 (ďalej len „zákon o PZP“).

8. Žalobca si obdobný nárok uplatňoval voči žalovaným aj vo veci vedenej na tun. súde pod sp. zn. 19C/40/2018. Keďže v tamjšej veci žiadal náhradu pokrývajúcu dôchodkové dávky vyplatené pred 08.07.2017, predmet konania je odlišný a nebráni prejednaniu a rozhodnutiu o nárokoch za obdobie od 08.07.2017 do 07.06.2018, ktoré si uplatňuje v tejto veci.

9. Žalobca je právnickou osobou zriadenou § 20 ods. 1 zákona o PZP, ktorej úlohy zahŕňajú okrem iného správu poistného garančného fondu [§ 20 ods. 2 písm. b) zákona o PZP]. Podľa § 24 ods. 2 písm. b) zákona o PZP poskytuje žalobca z poistného garančného fondu poistné plnenie za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti. Pokiaľ poškodenému nahradí škodu, má podľa § 24 ods. 7 zákona o PZP právo postihu proti tomu, kto za túto škodu zodpovedá.

10. Prvoradým predpokladom vzniku postihového práva žalobcu podľa vyššie citovaných právnych predpisov je tak vznik zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla.

11. Práva úprava zodpovednosti za škodu spôsobenú prevádzkou vozidla je obsiahnutá predovšetkým v ustanovení § 427 Občianskeho zákonníka (ďalej len „OZ“). Podľa prvého odseku tohto ustanovenia zodpovedajú fyzické a právnické osoby vykonávajúce dopravu za škodu vyvolanú osobitnou povahou tejto prevádzky. Druhý odsek spresňuje, že rovnako zodpovedá prevádzateľ motorového vozidla. Vo všeobecnosti sa za prevádzkovateľa na účely § 427 OZ považuje subjekt, ktorý má právnu a faktickú možnosť disponovať daným motorovým vozidlom podľa § 3 ods. 1 zákona o PZP, ktorým je spravidla vlastník vozidla (porov. uznesenie Ústavného súdu SR zo 16.10.2018, sp. zn. III. ÚS 395/2018).

12. Súdna prax sa zjednotila na tom, že aj keď za škodu spôsobenú prevádzkou motorového vozidla zodpovedá prevádzateľ tohto dopravného prostriedku podľa cit § 427 OZ, nie je tým vylúčená zároveň zodpovednosť vodiča motorového vozidla za škodu, ktorú spôsobil pri tej istej škodnej udalosti poškodenému porušením právnej povinnosti podľa § 420 OZ (R 29/1979).

13. V prejednávanej veci neboli medzi stranami sporné okolnosti vzniku škody a jej rozsahu. Žalovaný v 1. rade bola držiteľom vozidla, ktorého prevádzkou bola spôsobená škoda a ktoré nebolo povinne zmluvne poistené. Vozidlom právne i fakticky disponovala, v dôsledku čoho sa považuje za

prevádzkovateľa vozidla v zmysle § 427 OZ v spojení s § 3 ods. 1 zákona o PZP a na základe týchto ustanovení zodpovedá za škodu.

14. Základnými predpokladmi vzniku zodpovednosti žalovaného v 2. rade za škodu v zmysle § 420 OZ sú a) porušenie právnej povinnosti, b) existencia škody, c) príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, d) zavinenie.

15. Skutkové okolnosti potrebné na posúdenie splnenia týchto predpokladov neboli medzi stranami sporné. Zo zisteného skutkového stavu je nepochybné, že žalovaný v 2. rade viedol vozidlo, ktorého prevádzkou došlo k stretu s poškodeným. Žalovaný porušil spôsobom vedenia vozidla povinnosť venovať sa plne jeho vedeniu a sledovať situáciu v cestnej premávke, ktorú mu ako vodičovi ukladá z § 4 ods. 1 písm. z) zákona č. 8/2009 Z. z. o cestnej premávke a o zmene a doplnení niektorých zákonov, v znení účinnom v čase nehody. Keďže spôsobil poškodenému ťažkú ujmu na zdraví s následkom smrti, vznikla Sociálnej poisťovni povinnosť poskytnúť pozostalej poškodeného podľa § 74 a nasl. vdovský dôchodok. Sociálna poisťovňa si túto povinnosť splnila, čo malo podľa § 238 ods. 1 z. č. 461/2003 Z. z. za následok vznik jej práva na náhradu nákladov takto vyplatených dávok sociálneho poistenia. Existencia a rozsah škody spôsobenej na poškodenom vozidle, a príčinná súvislosť medzi porušením právnej povinnosti a škodou, sú otázkami skutkovými a tieto boli pre ich nespornosť takisto spoľahlivo preukázané. Rovnako je to v prípade zavinenia, ktoré žalovaný v 2. rade nenamietal.

16. Žalovaní teda zodpovedajú za škodu spôsobenú prevádzkou nepoisteného motorového vozidla žalovanej v 1. rade podľa § 438 ods. 1 OZ spoločne a nerozdielne.

17. Keďže škoda bola spôsobená prevádzkou motorového vozidla, za ktorú zodpovedá osoba bez poistenia zodpovednosti, žalobca v súlade s § 24 ods. 2 písm. b) a po splnení podmienky podľa § 24 ods. 4 zákona o PZP, pretože útvar Policajného zboru nehodu po jej vzniku zistil, poskytol z poistného garančného fondu Sociálnej poisťovni za dôchodkové dávky vyplatené za obdobie od 08.07.2017 do 07.06.2018 sumu 2.963,06 € prostredníctvom svojho povereného člena v súlade s § 24 ods. 9 zákona o PZP. Vyplatením poistného plnenia z poistného garančného fondu plnil žalobca poškodenému (jeho pozostalej) z titulu náhrady škody, za ktorú zodpovedali žalovaní. Týmto okamihom vzniklo žalobcovi podľa § 24 ods. 7 postihové právo proti obom žalovaným. Citované ustanovenie totiž treba vykladať v súlade s uznesením Najvyššieho súdu SR z 31.08.2010, sp. zn. 4Cdo/134/2009, podľa ktorého patrí žalobcovi postihové právo proti každému, kto z škodu zodpovedá a za koho plnila, teda nielen proti prevádzateľovi podľa § 427 OZ, ale aj proti vodičovi, ktorý za škodu zodpovedá na základe zavinenia.

18. Žalobca vyzval žalovaných na zaplatenie náhrady poskytnutého plnenia s tým, že im určil dodatočnú lehotu na zaplatenie svojho dlhu do 17.01.2019. List bol pre žalovaných uložený na pošte 20.12.2018, čím sa považuje za dôjdený do sféry ich vplyvu podľa § 45 ods. 1 OZ. Pretože žalovaná v 1. rade, ale ani žalovaný v 2. rade, ktorý s odkazom na vyššie uvedené úvahy zodpovedá so žalovanou v 1. rade za dlh spoločne a nerozdielne, svoj dlh neuhradili, dostali sa do omeškania a žalobca má preto podľa § 517 ods. 2 OZ v spojení s § 3 vyhlášky č. 87/1995 Z. z. aj nárok na úrok z omeškania vo výške o 5 percentuálnych bodov vyššej ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania, teda 5 % ročne.

19. Zo všetkých vyššie opísaných dôvodov súd žalobe v časti proti žalovanej v 1. rade, ktorá zostala po právoplatnosti platobného rozkazu voči žalovanému v 2. rade, v plnom rozsahu vyhovel týmto rozsudkom (výrok I).

20. Pri rozhodovaní o náhrade trov konania (§ 262 ods. 1 CSP) vychádzal súd z toho, že žalobcovi ako úspešnej strane patrí nárok na náhradu trov konania v plnom rozsahu (§ 255 ods. 1 CSP), a preto mu tento nárok voči žalovanej v 1. rade priznal (výrok II).

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku je prípustné odvolanie.

Odvolanie možno podať do 15 dní od doručenia jeho rovnopisu písomne na podpísanom súde. V odvolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania (ktorému súdu je určené, kto ho robí, ktorej veci

sa týka, čo sa ním sleduje a podpis) uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (odvolacie dôvody podľa § 365 CSP) a čoho sa odvolateľ domáha (odvolací návrh).

Ak žalovaná v 1. rade dobrovoľne nesplní povinnosť uloženú vykonateľným rozsudkom, môže sa žalobca domáhať jej splnenia v exekúcii.